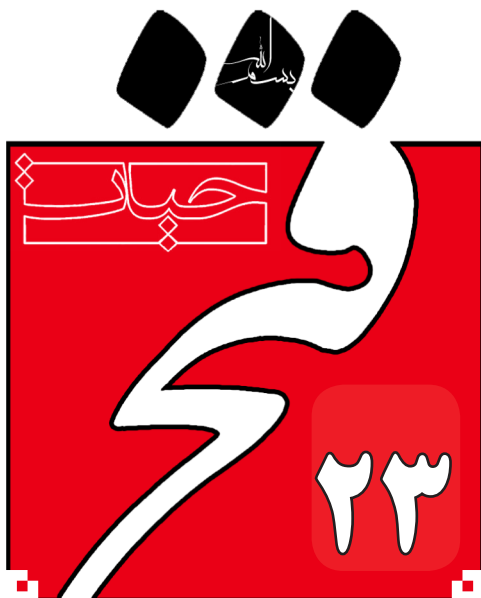


دشمن، مذاکره، مقاومت



ویژه‌نامه رصد و تحلیل گفتمان انقلاب اسلامی

بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه‌السلام

شماره ۲۳

هفته اول اسفند ۱۳۹۲

وال... اسلام

تمایش سیاست است...

وال... اسلام نمایش سیاست است این جمله را حضرت روح الله فرموده‌اند و در عمل هم برای ما اثبات کردند. همو که عزت‌مان داد و در این شب تاریک همچون ماهی که نور از خورشید می‌گیرد راه را به ما نشان داد. او به ما نشان داد که اسلام نیامده فقط برای این که ما در سلام کردن از هم پیشی بگیریم و با هم خوش رفتار باشیم. این اسلام، اسلام حداقلی است. اسلام ناب برای این‌ها هم برنامه دارد اما این‌ها را در جای دیگر هم که می‌توان یافت؛ همانطور که ۲۵۰۰ سال مردم ایران در کمال اخلاق با هم می‌زیستند. ایران مهد ادب بوده است شکی در آن نیست ولی اخلاق آن غایت ائمه و انبیا نبوده است. اسلام نیامده تا فقط فرد را سعادتمند کند، اجتماع هم باید به عنوان یک کل به سعادت برسد. یعنی چه؟ اجتماع یعنی عالم بشریت و این بدان معنی است که اسلام آمده است تا ظلم را ریشه‌کن کند و مستضعفان عالم را آقایان عالم کند. این سعادت ممکن نیست جز با تشکیل نظام اسلامی. انقلابی صورت گرفت و نظامی تشکیل شد که داعیه دار اسلام بود بعد از حدود ۱۴۰۰ سال از بعثت پیامبر.

این انقلاب نشانه‌ای بود برای کسانی که اسلام را بی‌جان و پایان یافته می‌دانستند و برای دشمنان انسانیت، که دیگر راحت نخواهند بود و البته شروع سختی‌ها برای صاحبان انقلاب. البته امام به ما یاد داد که راهبرد ما تا رسیدن به ظهور ایستادن است. اگر کمی به تاریخ انقلاب خود و وقایع دقیق شویم خود را پیش تاریخ مسئول می‌بینیم. سختی‌هایی که در این دوره می‌بینیم برایمان شیرین می‌شود. وقتی خود را در برابر شهدا می‌بینیم شرمند می‌شویم. مواظب باشیم خودمان عزت خودمان را پایمال نکنیم. این عزت به راحتی به دست نیامده است. خون داده ایم برایش...



امتداد رویارویی تاریخی حق و باطل است و در حقیقت ملت ایران پرچمی را بلند کرده که تمامی منافع استکبار را به خطر انداخته و ضربه زدن به استحکام نظام جمهوری اسلامی مهمترین هدف استکبار و در رأس آن آمریکاست. فعالیت چند هزار رسانه صوتی و تصویری علیه انقلاب و ایجاد موانع مختلف مثل جنگ و تحریم و فتنه در مسیر این انقلاب شاهدان این مدعا هستند. اما عده‌ای هستند که می‌خواهند چهره آمریکا را بزرگ کنند و آن را آرایش کنند و زشتی‌های آن را بزدایند. در حالی که حقیقت این است که دشمنان ما به شهادت قرآن از ما دست بر نمی‌دارند مگر اینکه ما از آرمان‌های خود دست برداریم. دیدیم که «مسئله‌ی هسته‌ای هم اگر یک روزی - حتی به فرض محال - بر طبق نظر آمریکا حل بشود، باز یک مسئله‌ی دیگری دنبال آن می‌آید؛ الان ملاحظه کنید سخنگویان دولت آمریکا بحث حقوق بشر، بحث موشکی، بحث سلاح و مانند اینها را به میان آوردند.» در حقیقت با طرح مسائلی همچون حقوق بشر و موشک‌های نظامی، مردم سالاری و قدرت بازدارندگی انقلاب را هدف قرار داده‌اند.

راه حل اصلی برای بی‌اثر کردن دشمنی‌ها و رسیدن به آرمان‌ها در همان چیزی است که رهبر انقلاب بارها با تعبیر

امده در صفحه چهار

هسته‌ای ما با آمریکایی‌ها مذاکره کنیم [تا] موضوع حل بشود؛ گفتیم خیلی خوب، اصرار دارید شما، در این موضوع بالخصوص بروید مذاکره کنید؛ ولی در همان سخنرانی اول امسال گفتیم من خوشبین نیستم؛

دنبال این هستیم که کدام مقدار از تحریم‌ها کم شود، کدام مقدار چنین شد، فلان حرف را فلان مسئول آمریکایی گفت یا نگفت و در همه‌ی این جنجال‌ها غافل از فریاد مکرر رهبران هستیم

مخالفتی نمیکنم اما خوشبین نیستم.

رهبر انقلاب در این دیدار بار دیگر تأکید کردند که مسائل هسته‌ای بهانه‌ای بیش نیست و دشمنی دشمنان انقلاب با این چیزها فرو نخواهد نشست. ریشه‌ی این تحلیل

مهمترین هدف استکبار و در رأس آن آمریکاست. فعالیت چند هزار رسانه صوتی و تصویری علیه انقلاب و ایجاد موانع مختلف مثل جنگ و تحریم و فتنه در مسیر این انقلاب شاهدان این مدعا هستند

رهبری را باید در چالش ذاتی انقلاب اسلامی با استکبار جستجو کرد و به این نکته توجه داشت که این معارضة

انصافاً بدمان نمی‌آید که رویکرد برد-برد در مذاکرات نتیجه بدهد و دشمنی دشمنانمان از بین برود. دنبال این هستیم که کدام مقدار از تحریم‌ها کم شود، کدام مقدار چنین شد، فلان حرف را فلان مسئول آمریکایی گفت یا نگفت و در همه‌ی این جنجال‌ها غافل از فریاد مکرر رهبران هستیم که فرمود: «تا وقتی که ما چشمان به دست دیگران باشد به جایی نمی‌رسیم.»

آرمان‌های انقلاب اسلامی به بیان رهبری در ۲۸ بهمن به دو دسته تقسیم می‌شوند. آرمان‌های ایجابی همچون عدالت اجتماعی، حضور مردم در صحنه، عمل به تعالیم اسلامی، اقتصاد مستقل، پناه دادن به مظلوم و مقابله با ظالم، برجستگی علمی کشور، ایجاد فرهنگ اصیل اسلامی و... و در کنار آن‌ها آرمان سلبی انقلاب این است که تسلیم زورگویی‌ها و باج‌خواهی‌ها نشویم. مسئله هسته‌ای نمونه‌ای از این باج‌خواهی‌هاست.

در مسئله هسته‌ای عده‌ای برای اینکه تهدیدات دشمن را خنثی کنند و کشور را به سمت آرمان‌های انقلاب حرکت دهند، مذاکره را راهکاری مناسب معرفی کردند. رهبری در دیدار خود با مردم تبریز به این نکته اشاره کردند و فرمودند: «بعضی از مسئولین و دولتمردان - دولتمردان آن دولت اقلی، بعد هم دولتمردان این دولت - فکر میکنند در قضیه‌ی

معلم دبیرستان من

که این تاکید به کرات اتفاق افتاده، اصلاً مایل نیستم ولی باز این جمله به ذهنم میاد که «زارع تو بگو...».

من اشتباه می‌کنم، مسئولین فهمیدند که تاکید زیاد رهبر معظم انقلاب بر خباثت‌های آمریکا و این که مذاکره با آن‌ها سودی ندارد و این‌که اگر این موضوع بر فرض محال مطابق میل آنها حل شود، باز دست از دشمنی بر نمی‌دارند؛ پیام‌های صریحی است که یک قرائت بیش ندارد و آن همان خیرخواه نبودن آمریکا نسبت به ماست. ان‌شاءالله اشتباه می‌کنم.

هنوز گاهی به مدرسه سابقم سر می‌زنم. آقای زارع را می‌بینم و هر بار خوشحال از نفس کشیدن در فضایی که ایشان بود، هر چند کوتاه.

خدایا در این دنیا چیزی لیاقت ایشان را ندارد جز محبت خودت و در آخرت هم چیزی با ارزش‌تر از هم‌نشینی با حسین علیه السلام نیست، عطای این نعمتها به ایشان فضل و رحمتی می‌خواهد به وسعت خدا. پس به فضل و رحمتت به او بخش بهترین‌ها را.

حضرت آقا از شرارت‌های آمریکا و بدخواهی‌های آنان گفت، قبلاً هم گفته بودند، چند روز پیش هم باز هر دو مطلب را تکرار کردند، تکرار ، تکرار تکرار... درود بر آقای زارع «زارع تو بگو! کیه که گوش بده؟!».

حضرت آقا فقط سلبی صحبت نکردند که عده‌ای سیاست مدار می‌گن اگر مذاکره نکنیم راه حل دیگه چیه؟ درود بر آقای زارع که به ما گفت قرائت حفص از عاصم را بپذیرید و ادامه بدیم چون شخص معتبری است. ولی نمی‌دانم از این صحبت که : تکیه به اقتدار ملی و به توان داخلی ملی، و مستحکم کردن هرچه بیشتر ساخت درونی کشور چه قرائت های دیگه ای می‌شه برداشت کرد که راه حل را متوجه نمی‌شن؟ در حالی



به ما یاد داد که قرآن قرائت‌های متفاوتی دارد ولی تشیع قرائت حفص از عاصم را قبول داره چون در انتها میرسه به امیرالمومنین علیه السلام.

صدای زنگ بود که به ما می‌گفت نوبت گروه بعدیست که از این عزیز بهره ببرند.

چند روز پیش حضرت آقا در جمع دلاوران آذری کشورمان صحبت کردند فرمودند که صحن و سرای حضرت ثامن الحجج علیه السلام یادش هست که من گفتم به این مذاکرات خوش بین نیستم، ولی به خاطر اصرار عده‌ای در موضوع خاص،

با وجود عدم خوش بینی رضایت دادم.

در همان روز

یادش بخیر! دبیرستان یه استادی داشتیم که تجوید قرآن درس می‌داد. انصافاً استاد بود. دوست داشت به ما در کنار تجوید قرآن که روش تلفظ صحیح الفاظ قرآن هست، نحوه تلفظ صحیح صیغه زندگی رو هم یاد بده. به ما می‌گفت: «بچه‌ها حرف «ض» به شکل دال مفخم ادا میشه ولی مواظب باشید که شما خودتون رو مفخم نگیرید که اگر در دامش بیفتید لا یمکن الفرار من حکومت».

بچه‌ها در عالم خودشون یاد می‌گرفتند و یاد می‌دادند، یاد می‌گرفتند قرآن و زندگی رو، یا بهتر بگم قرآن زندگی رو، و یاد می‌دادند به ایشان که ما نوجوانیم و اهل شیطنت، و کار با ما کمی دارایت و صبر می‌خواهد، ولی حقا که ایشان استاد بود و خوب می‌فهمیدند ما رو.

وقتی شیطنت بچه‌ها زیاد می‌شد؛ ایشون می‌گفت: «بچه‌ها گوش بدید! درس عقب می‌مونیم!» ولی وقتی باز هم بچه‌ها توجهی نمی‌کردند، می‌گفت: «زارع، تو بگو! کی گوش میدی؟!».

آخه فامیلی ایشون زارع بود و اسم مبارکش علی.

بچه‌ها به این حرف استاد کلی می‌خندیدند و ادامه درس ... استاد

ن چشم‌های نگران

آن طور که خود می‌خواهند در نزدیکی هرچه بیشتر به غرب دریافت کرده اند! چشم‌هایی که دل در گرو غرب دارند و در این مسیر از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کنند، ولو به قیمت از دست رفتن شرف و عزت و استقلال کشور. همان‌ها که حافظه‌شان تا جایی معیوب شد که «شیطان بزرگ» بودن برخی را فراموش کردند و گفتند «امام هم مخالف مرگ بر آمریکا بود» و همان‌ها که برای رسیدن به توسعه غربی، مشکلی با «به رسمیت شناختن اسرائیل» هم ندارند!

اما بخش دیگری هم هستند که مذاکرات را دنبال می‌کنند. بخشی که شاید عده‌ای معدود آن‌ها را کم سواد بدانند، اما خود معدود نیستند و خیل عظیمی از مظلومین و مستضعفین عالم را تشکیل می‌دهند. همان‌ها که روزی قرار بود ولی نعمتان این انقلاب باشند! تفاوت این دسته با دو دسته پیشین شاید آن باشد که آن‌ها تنها «نظاره گر» نیستند، بلکه «نگران» اند...

چشم‌هایشان نگران مذاکرات است...

به انزوا رفتن از «جامعه جهانی»، سرانجام بر سر میز مذاکره نشانده و از این طریق دل خوش کنند تا اگر بتوانند حتی پیچ و مهره‌های تأسیسات هسته‌ای‌اش را باز کنند!

در سوی دیگر چشم‌هایی در داخل نظاره گر و امیدوار نشسته اند تا بلکه پس از سالیانی، مسؤولانی که زمام امور را به دست گرفته اند می‌خواهند کشور را به همان طریق پیشرفت و توسعه‌ای رهنمون کنند که جز از طریق آشتی با جامعه بین الملل و پیروی از

نه تنها هیچ نشانه‌ای از تمایل به برقراری یک توافق آن‌هم از نوع همه‌جانبه‌اش ندارد، بلکه موارد زیادی از جمله موشک‌های بالستیک و... را به عنوان موانعی بر سر راه رسیدن به یک توافق جامع میدانند

موانعی بر سر راه رسیدن به یک توافق جامع میدانند. چیزی که خود برخلاف گمان خوش طرف ایرانی مسیری بسیار طولانی آن هم نه شش ماه و یک سال بلکه

قریب ۲۰ سال را برای آن پیش بینی کرده اند! اما فارغ از همه این‌ها، در این روزها که بحث داغ مجالس، مذاکرات ایران و ۵+۱ است، چشم‌هایی بدان دوخته شده است.

از یک سو چشم‌هایی ست که دل به

خوش کرده که به زعم خود، ایران را پس از سال‌ها گستاخی و یکدندگی و تمکین نکردن از خواسته‌های کدخدای جهان و در نتیجه



نسخه

های تجربه شده کشورهای غربی میسر نیست. چشم‌هایی که پیام انتخابات را

روزهایی را پشت سر می‌گذاریم که همه چشم‌ها به یک سو خیره شده است. در خبرها تمرکز ویژه بر خبری خاص گذارده شده و انظار در داخل و نیز همگانی که تحولات بین الملل اندک اهمیتی برایشان داشته است متوجه آنند تا بدانند این بار از پشت درب‌های بسته مذاکرات «وین» چه توافقی بیرون خواهد آمد. مذاکراتی که قرار است از دل آن، توافقی «جامع» بیرون آید.

البته این تنها طرف ایرانی است که دم از این توافق زده و سخت به دنبال آن است. در سوی مقابل، طرف غربی و به خصوص آن که مسؤولان ایرانی خود، او را «کدخدا» خواندندش، نه تنها هیچ نشانه‌ای از تمایل به برقراری یک توافق آن‌هم از نوع همه‌جانبه‌اش ندارد، بلکه موارد زیادی از جمله موشک‌های بالستیک، مسئله حقوق بشر و حمایت از تروریسم را به عنوان



شاه کلید

حل مشکلات کشور از منظر امام خامنه‌ای

در داخل کشور خیلی امکانات وجود دارد که اگر چنانچه نگاه ما [به آنها باشد و] اگر بتوانیم از این نیروهای داخلی استفاده کنیم، کلید حل مشکلات اینجا است. ۱۳۹۲/۷/۶

ضرورت:

رسیدن به موفقیت حقیقی

نکام گذاشتن دشمنان

آبادانی دنیا و آخرت

تنها عامل حل مشکلات کشور
ایجاد الگویی موفق در جهان اسلام

آمریکاییها با انقلاب اسلامی دشمنند؛ علاج مقابله‌ی با این دشمنی هم فقط یک چیز است و آن، تکیه‌ی به اقتدار ملی و به توان داخلی ملی و مستحکم کردن هرچه بیشتر ساخت درونی کشور [است] ۹۲/۱۱/۲۸

باینکه به خاطر دشمنیهای دشمنان، بسیاری از خواسته‌های مردم برآورده نشده است؛ درعین حال مردم ایستاده‌اند؛ چون می‌دانند در صورت ادامه دادن به این راه - یعنی استحکام نظام اسلامی - دنیا و آخرت آن‌ها آباد خواهد شد. ۸۰/۱۰/۱۹

مشکلات کشور را تنها یک چیز حل می‌کند، آن هم عبارت است از نگاه به ظرفیت‌های درونی و استفاده‌ی از این ظرفیت‌ها به شکل حکیمانه. ۹۲/۱۱/۱۹

الزامات:

وحدت ملی

عزم راسخ مردم

توجه به عزت ملی

تبیین حقایق انقلاب

عزم راسخ مسئولین

توجه به آرمان‌های والای نظام

وقتی ادبیات انقلابی امام را ملاحظه می‌کنید، می‌بینید تکیه‌ی اصلی بر روی ساخت درونی ملت است. ۹۱/۳/۱۴

امروز همه‌ی افراد مسئولند و اگر دیدند حقایق و محکّمات اسلام و انقلاب مورد تحریف قرار می‌گیرد، وظیفه دارند تبیین کنند. این یکی از چیزهایی است که راز استحکام و ماندگاری و پایداری نظام در آن مندرج است. ۸۰/۴/۱۴

مسئولان کشور باید تصمیمشان را در مواجهه‌ی با مشکلات حفظ کنند، عزم راسخ خودشان را محفوظ بدارند، دچار تزلزل نشوند. اینچنین نباشد که با مشاهده‌ی اخم دشمن، حرکت معارضه‌ی دشمن با شکل‌های مختلفش - تبلیغاتی، سیاسی، اقتصادی و امثال این‌ها - متزلزل شوند. ۹۲/۴/۳۰

راه‌های رسیدن:

اعتقاد به خدا

پیشرفت علمی

اقتصاد مقاومتی

قدرت و توانایی ایستادگی

بخشی از این کارهایی که امروز در زمینه‌ی تحریم و امثال این‌ها مشاهده می‌کنید، مربوط به همین است که می‌خواهند جامعه‌ی ایرانی به این اقتدار درون‌زا دست پیدا کند؛ که اقتدار علمی، یک اقتدار درون‌زا است. بنابراین، این پیشرفت باید ادامه پیدا کند. ۹۲/۵/۱۵

وظیفه‌ی همه‌ی ما این است که سعی کنیم کشور را مستحکم، غیر قابل نفوذ، غیر قابل تأثیر از سوی دشمن، حفظ کنیم و نگه داریم؛ این یکی از اقتضات «اقتصاد مقاومتی» است. ۹۲/۱/۱

«استحکام ساخت درونی» مطرح کرده‌اند، یعنی استحکام بنیان‌های فرهنگی و سیاسی و اقتصادی نظام. مهمترین اولویت‌ها در این مسیر اقتصاد مقاومتی و پیشرفت علمی در کشور است. حرکت کشور به سمت پیروزی در جنگ اقتصادی امروز همین مسئله اقتصاد مقاومتی است که سیاست‌های کلی آن

توسط رهبری ابلاغ گشت و در صورت اهتمام دولت و همه‌ی اقشار جامعه مرحله جدیدی برای کشور و نظام جمهوری اسلامی آغاز خواهد شد.

اقتصاد مقاومتی، الگوی اقتصاد بومی و علمی برآمده از فرهنگ

انقلابی و اسلامی است یعنی اقتصاد متکی به دانش و فناوری، عدالت بنیان، درون‌زا و برون‌گرا، پویا و پیشرو که می‌تواند الگویی الهام‌بخش از نظام اقتصادی اسلام به جهان ارائه دهد. توسعه کارآفرینی ارتقاء درآمد و نقش طبقات کم‌درآمد و متوسط، ارتقاء شاخص‌های عدالت اجتماعی، ارتقاء کمی و کیفی تولید داخلی، اصلاح و تقویت

نظام مالی کشور، کنترل وابستگی بودجه به نفت و مقابله با ضربه‌پذیری درآمد حاصل از آن، شفاف سازی اقتصادی و مقابله با فساد مالی و ... از دستاوردهای اقتصاد مقاومتی است. که با اصلاح الگوی مصرف و تبیین ابعاد اقتصاد مقاومتی و گفتمان سازی آن به ویژه در محیط‌های علمی، آموزشی و رسانه‌ای و تبدیل آن به گفتمان فراگیر و رایج ملی، همراهی جامعه برای حرکت

به سمت این اهداف فراهم می‌شود که به تقویت فرهنگ جهادی در بین آحاد مردم می‌انجامد.

البته مردم ایران این فرهنگ جهادی را همواره به رخ دشمنان کشیده‌اند

و تحقق این وعده الهی را نشان داده‌اند که فرمود: «إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثْبُتْ أَقْدَامُكُمْ؛ خدای متعال قدمهای شما را ثابت می‌دارد؛ گامهای شما را استوار می‌دارد؛ نمی‌گذارد شما مجبور به عقب نشینی بشوید. این وعده‌ی الهی است؛ این وعده‌ی الهی در مورد ملت ایران تحقق پیدا کرده است.»

البته مردم ایران فرهنگ جهادی را همواره به رخ دشمنان کشیده‌اند و تحقق این وعده الهی را نشان داده‌اند که فرمود: «إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثْبُتْ أَقْدَامُكُمْ؛ خدای متعال قدمهای شما را ثابت می‌دارد؛ گامهای شما را استوار می‌دارد؛ نمی‌گذارد شما مجبور به عقب نشینی بشوید. این وعده‌ی الهی است؛ این وعده‌ی الهی در مورد ملت ایران تحقق پیدا کرده است.»

فیلم باید انقلابی باشد!

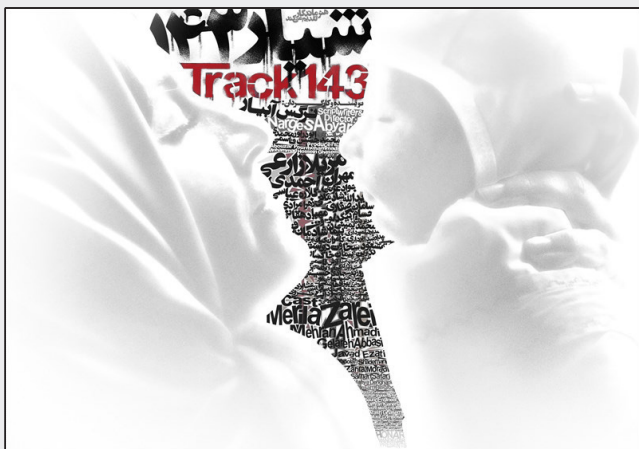
جشنواره فیلم سی و دوم فجر هم به هر ترتیبی بود! گذشت... در این جشنواره هم شاهد بودیم که بسیاری از فیلم‌ها نسبتی سازنده با انقلاب اسلامی نداشتند، البته به جز استثناهایی مثل «چ» و «شیار ۱۴۳». بهتر است صریح تر بگوییم: فیلم‌ها انقلابی نبودند!

«چ» به کارگردانی حاتمی کیا از جمله این فیلم‌ها هستند. در حقیقت این فیلم‌ها با رویکردی متعهدانه و ارزش مدار به دفاع مقدس پرداختند و زیبایی فداکاری ملت ایران را در طول دوران استقامت، با رویکردی امیدوارانه به تصویر کشیدند. هر چند نقدهایی به این کارها نیز مانند بسیاری از کارهای دیگر سینمایی وجود دارد، اما جرأت و شهامت پرداختن به چنین موضوعاتی که برخاسته از متن جامعه است، جای تقدیر و ستایش دارد. فیلم «چ» تنها به عظمت دو روز از این حماسه و با محوریت شهید چمران می‌پردازد و فیلم «شیار ۱۴۳» تنها به استواری



و عظمت روحی یک مادر شهید از میان هزاران مادر شهید این سرزمین، پرداخته است. استقبال مردمی از فیلم «شیار ۱۴۳» در جشنواره و اهدای جایزه بهترین فیلم از نگاه تماشاگران و نیز استقبال کنونی نخبگان فرهنگی

جشنواره فیلم فجر باید ظرفیتی باشد که در آن بتوان حرف‌ها، ارزش‌ها و گفتمان متفاوتی را که انقلاب اسلامی به وجود آورد، تبیین و به تصویر کشید. به واقع هنر و سینما باید در خدمت مسایل و ارزش‌های انقلابی و اسلامی



و دانشجویان دانشگاه‌ها، پیامی روشن و واضح برای همه فعالان عرصه سینما دارد: فیلم باید انقلابی باشد! در ضمن دیدن فیلم‌های «شیار ۱۴۳» و «چ» را به هیچ وجه از دست ندهید...

باشند. اما در میان فیلم‌های اکران شده، بودند برخی از فیلم‌ها که کوتاهی‌ها و کم‌کاری دیگر سینماگران و فیلم‌ها را جبران کردند. فیلم‌هایی نظیر «شیار ۱۴۳» به کارگردانی خانم آبیاری

ویژه‌نامه رصد و تحلیل گفتمان انقلاب اسلامی؛ فتح

ماهنامه فرهنگی-سیاسی حیات | بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام

مدیرمسئول: سید مرتضی احمدزاده / جانشین مدیرمسئول: سید محمدحسین هاشمی گلپایگانی /

سرمدیر: حسین وحیدی قزوینی / تحریریه: مجید صادقی، سید جواد یوسفی، محمدصابر

اسدی و محمد رضا کوهکن / گرافیک: وب‌سایت دول‌فا

WWW.BASIJISU.IR پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام

WWW.HAYATMAG.IR پایگاه اطلاع رسانی نشریات حیات

HAYATMAG.ISU@GMAIL.COM رایانامه نشریات حیات

- برای دسترسی به مطالب نشریه به سایت ذکر شده مراجعه کنید.
- نشر مطالب این نشریه حتی بدون ذکر منبع مزید امتنان است.
- مطالب پیشنهادها و نظرات خود را به رایانامه حیات بفرستید.

